

Eventyr For Alle

A detailed black and white illustration of a fox's head, looking slightly to the right. The fox has a thick, textured fur coat and pointed ears. It is positioned behind the title text, with its head partially overlapping the word 'Alle'.

Reven møter Vårherre

K. R. Rønning

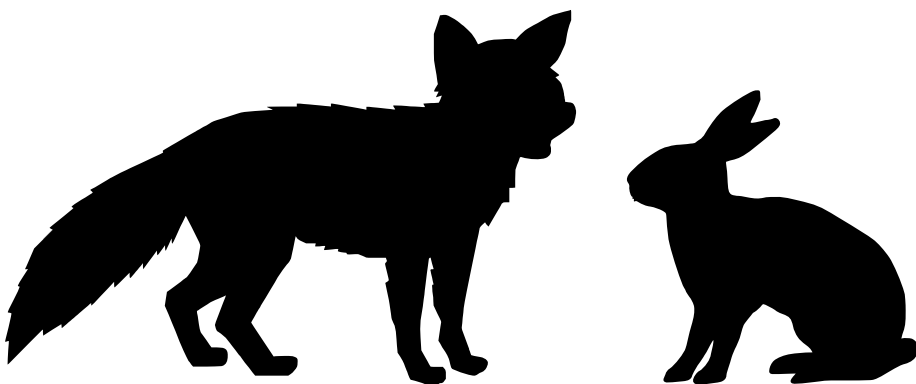
Reven møter Vårherre

Det var en gang at reven forvilla seg inn på en gudstjeneste, og der ble den herlig frelst. Da den kom ut var den så helliggjort at den elska hver en skapning på jorda, og skulle straks ut og fortelle dem de gode nyhetene.

Etter ei kort stund traff han haren.

«Guds fred!» ropte han til haren.

«Fred selv», svarte haren. «Hva skjuler det lure smilet ditt i dag?»

«Jeg har møtt Vårherre», svarte reven, «og ønsker å meddele deg Hans nådefulle budskap.»

Da lo haren så mye at den ble liggende og vri seg på bakken.

«Åhåhå, dette er den beste skrøna du noen gang har dratt», flirte den.

«Men det er sant, hvert eneste ord», sa reven.

Og da lo haren enda mer, så den ikke lenger makta å tale. Men reven rista bare hånet av seg og gikk videre.

Om ikke lenge traff han bjørnen.

«Guds fred!» ropte reven.

«Fred selv», svarte bjørnen. «Hvilke streker pønsker du på i

dag?»

«Jeg har møtt Vårherre, og ønsker å meddele deg Hans nådefulle budskap.»

«Sludder og vissvass», svarte bjørnen. «Du bare pønsker på å narre meg igjen, du.»

«Nei, det er sant», svarte reven, «hvert eneste ord.»

«Like sant som at man kan gjøre isfiske med halen? Like sant som at bjørnen har ett smøret?» kjefta han, og minna ham på alle meritter de hadde hatt sammen. Men reven rista hånet av seg og gikk videre.

Etter ei lita stund traff han gårdskjerringa.

«Guds fred!» ropte reven.

«Fred selv», svarte kjerringa. «Hva har du tenkt knabbe i dag?»

«Nei, jeg har møtt Vårherre, og ønsker å meddele deg Hans nådefulle budskap», sa reven.

«Fy, hvilken spott», kjefta kjerringa. «Tal ikke om Vårherre forgjeves, ellers går det deg ille.»

«Dette er ikke spott», svarte reven. «Dette er den rene, skjære sannhet.»

«Tvi vøre deg», sa kjerringa. «En tyv har du alltid vært, og en tyv vil du alltid være, og nå vanærer du vår Gud. Se kom deg bort før jeg kaster alt jeg er og har etter deg, og denne ganga lover jeg å treffe mer enn haletippen!»

Reven rista igjen hånet av seg, men gikk bedrøva bort. Han fant seg ei gammel gran, og satte seg i ly av greinene for å tale med Vårherre:

«Hvorfor er det ingen som tror mine ord? Jeg møter bare hån hvor enn jeg går», klagde reven.

Og Vårherre svarte ham gjennom vinden som ruska i greinene, og sa: «Hva gjør det at andre håner og spotter deg når *Jeg* ser på deg med velbehag?»

Da forstod reven hvilke tanker Vårherre hadde om ham, og ordene fra de andre mista fullstendig sin kraft. Lykkelig og tilfreds forlot han grana og gikk. Det tok ikke lange tida før han traff på haren igjen, som hadde fått med seg ei skinke og en liten pølsesnabb fra gårdskjerringa.

«Guds fred!» ropte reven, enda høyere enn før.

«Fred igjen», svarte haren. «Er du fortsatt like frelst?»

«Fortsatt like frelst, og fortsatt like glad», svarte reven.

«Se hvilke godsaker gårdskjerringa har skjenka meg», sa haren.

«Ja, det var virkelig ei lekker skinke», nikka reven.

«Jeg vedder pølsesnabben på at du ikke kan sitte en time med skinka over snuten uten å bite av den», sa haren.

«Jeg vedder gjerne, jeg», svarte reven. «Og du kan binde den opp selv, i høyden du selv finner for godt.»

Og det gjorde haren. Reven la seg ned, mens den deilige skinka ble hengende rett over snuten hans. Den lukta meget godt, men reven brukte tida til å tale med Vårherre, og da gikk tida så fort at han ikke ensa velduften før timen var vel overstått. Motvillig gav haren ham pølsesnabben, og reven takka pent og tok den med seg.

Etter å ha gått ei lita stund, traff han igjen på bjørnen. Den store bjørnemagen rumla så det ljoma i skogen.

«Guds fred!» ropte reven, klart og tydelig.

«Fred igjen», svarte bjørnen. «Er du fortsatt like frelst?»

«Fortsatt like frelst, og fortsatt like glad», svarte reven.

«Hva er det for noe godt du har der?» spurte bjørnen.

«Det er pølsesnabben jeg vant i et veddemål med haren», forklarte reven. «Du kan gjerne få den.»

«Hva ønsker du for den?»

«En mettet bjørn», smilte reven, og sendte over pølsesnabben.

Bjørnen snuste nysgjerrig på pølsesnabben. «Er den forderva?» spurte han.

«Den er i beste stand», svarte reven. «Jeg har selv kjent eimen av smaken da jeg bar den mellom tennene, og kan forsikre om at den er av ypperste kvalitet.»

«Takker», svarte bjørnen, men den turte ikke smake på pølsesnabben før reven var langt utenfor synsvidde.

Etter å ha gått ei stund til, tok det til å mørkne. Da gikk det slik at reven traff på et par famlende får som hadde forvilla seg bort fra bondegården.

«Stakkars dere, skal jeg hjelpe dere hjem for kvelden?» spurte reven. «Dill-dall-holom! Dill-dall-holom!» lokka han, og sauene fulgte ham hele veien hjem.

Omsider var de nær bondegården, og der stod gårdskjerringa og lette etter sine tapte får.

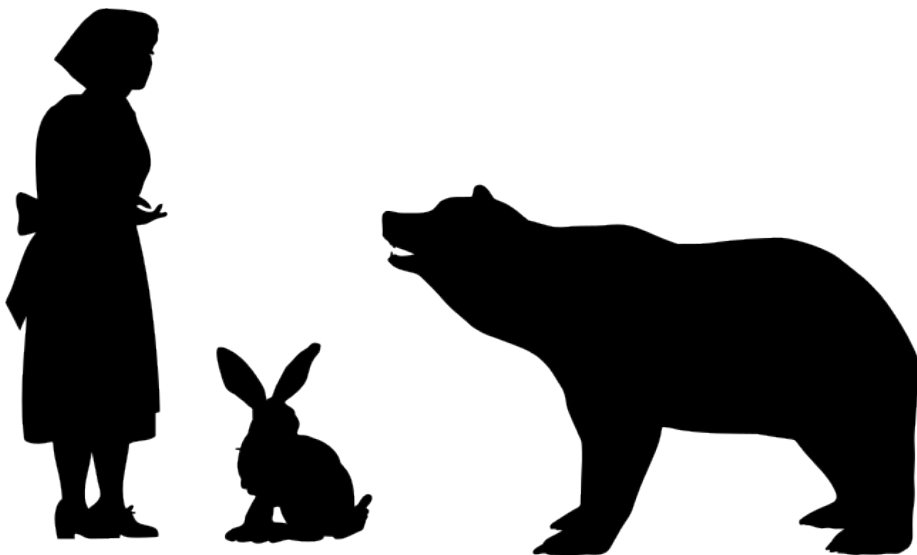
«Guds fred!» ropte reven.

«Fred igjen», svarte kjerringa. «Er du fortsatt like frelst?»

«Fortsatt like frelst, og fortsatt like glad», svarte reven. «Og her har du de to fårene som forsvant for seg i dag.»

«Nei, nå har jeg aldri!» utbrøt gårdskjerringa, og mista både mål og mele. Men reven bare bukka til henne, og traska fornøyd hjemover.

Dagen derpå traff haren, bjørnen og gårdskjerringa på hverandre nede ved vanntjernet.

«Min sjel, hva går det av reven», mumla gårdskjerringa. «Først påstår han å ha møtt Vårherre, og siden fører ham hjem mine tapte får.»

«Jammen om jeg vet», svarte bjørnen. «Han gav meg pølsesnabben sin, uten betaling, og fortsatt har jeg ikke fått magevondt.»

«Ja, dere skulle sett», sa haren. «Han lå med skinkesteika over snuten i over en time uten å bite av den, men lå bare og mumla rare ord jeg ikke kunne fatte.»

Ja, de var visselig enige om at reven hadde blitt en merkelig skrue. Og hadde de ikke visst bedre, kunne de trodd han virkelig var blitt frelst.

Eventyr For Alle.no

Les og hør kjente og ukjent eventyr,
gratis på norsk!

eventyrforalle.no

Et kunsteventyr av Karl-Robert Rønning.

Juli 2017

«IDK»

Dette verket er lisensiert under følgende Creative Commons lisens: Navngivelse-IkkeKommersiell-Ingen bearbeidelser 4.0 Internasjonal. For å se en kopi av denne lisensen, besøk <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>.

Illustratør: Karl-Robert Rønning

Laget ved hjelp av bilder fra pixabay.com. (Offentlig eiendom - public domain)

Dette verket er lisensiert under følgende Creative Commons lisens: Navngivelse-IkkeKommersiell-Ingen bearbeidelser 4.0 Internasjonal. For å se en kopi av denne lisensen, besøk <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>.